Mevlid Kandili (Yeni)
Gönderen Kadir Hatipoglu - Aralık 17 2015 03:00:00

  لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌحَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُو اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيراً:
                MEALİ :   “Andolsun, Allah’ın Resulünde sizin için, Allah’a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar için ve Allah’ı çok ananlar için güzel bir örnek vardır.” (AHZAB SURESİ – 21. AYET)   02.01.2015 Cuma akşamı Mevlid Kandili, yani sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)’in, ay takvimine göre doğduğu gecedir.   Hz. Peygamber (SAV), kameri aylardan Rabiül-evvel ayının on ikinci Pazartesi gecesi Mekke’de dünyaya gelmiştir. Milâdî takvime göre ise bu, 571 yılı Nisan ayının yirmisine rastlamaktadır.   Yeryüzünde önemli gelişmelere sebep olan, insanların gönlüne ferahlık, düşüncelere berraklık kazandıran bu kutlu doğum, insanlık tarihinin en önemli olaylarından biridir. Çünkü onun dünyaya geldiği devrede, dünyanın üstünü kalın siyah bulutlar kaplamıştı. İnsanlar her türlü değer ölçülerini yitirmiş, yollarını şaşırmışlardı. Küfür ve haksızlık gönülleri karartmış, Allah’a giden yoldan uzaklaştırmıştı. Sosyal hayat bozulmuş, ahlâk tamamen kokuşmuştu. Kadınlar esir muamelesi görüyor, bir eşya gibi alınıp satılıyor, kız çocukları acımasızca diri diri toprağa gömülüyordu. Dünyada insanın en muhtaç olduğu şey olan huzur, sükûn, can ve mal güvenliği kalkmış gibiydi. Dünyanın birçok köşeleri kanlı boğuşmalara sahne oluyordu. Cihanın ıslahı bir peygamberin gönderilmesine muhtaçtı. Bütün dünya, karanlıklar içinde, bu kurtarıcının gelmesini dört gözle bekliyordu.   İşte peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV), böyle bir zamanda dünyaya gelmişti. Bu gecenin sabahı gerçekten de feyizli bir sabahtı. İnsanlık için yepyeni bir gün doğmuş, aydınlık bir devir açılmıştı. Bir fazilet güneşi ve hidayet meşalesi olan sevgili Peygamberimiz (SAV)’in gönderilişi, Yüce Allah’ın bütün insanlara en büyük nimetlerinden birisidir.   Bu hususta Kur’an-ı Kerim şöyle buyurmuştur: لَقَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَى

الْمُؤمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولاً مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلالٍ مُّبِينٍ:   “İçlerinden, kendilerine Allah’ın ayetlerini okuyan, kendilerini temizleyen, kendilerine kitap ve hikmeti öğreten bir peygamber göndermekle Allah, mü’minlere büyük bir lütufta bulunmuştur. Hâlbuki onlar önceleri apaçık bir sapıklık içindeydiler.” (ALİ-İMRAN SURESİ – 164. AYET)   Kur’an-ı Kerim’in ifadesiyle O âlemlerin Rabbinden: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ:   “Âlemlere rahmet olarak gönderildi.” (ENBİYA SURESİ – 107. AYET)   Asırlara sığmayacak inkılâpları birkaç sene içerisinde gerçekleştirdi. Arabistan yarımadasında abideleşen zulüm çok kısa sürede yıkıldı. Evlâtlarını diri diri toprağa gömen babalar, O’na (SAV) ve getirdiği prensiplere iman ettikten sonra mükemmelleştiler, dünyaya insanlık, adalet ve medeniyet rehberi olacak hale geldiler. Ünlü şairler, O’nun (SAV) getirdiği Kur’an’ın önünde ihtiram durdu. Hükümdarlar O’na (SAV) hizmetkâr olmak istediler.   İnsanlar O’nun (SAV) tek emriyle, kökü yüzlerce yıl derinde olan alışkanlıklarını bıraktı. Bir zamanlar üç kuruş menfaati uğruna cinayet işleyenler O’nun (SAV) talimatıyla mallarını fakire sadaka verdiler.   O (SAV), zengini fakirin yardımına koşturdu. O (SAV), ruhları coşturdu. Düşman toplulukları, kan kardeşliğinden daha güçlü, daha sıcak duygularla birleştirdi. Ve O (SAV), yirminci asır insanının yüzyılda yerleştiremediği hakkı, hukuku, adaleti, hürriyeti, demokrasiyi ve insan haklarını bir solukta yerleştirdi. Böylece cehalet asrı bir saadet asrı olup, çıktı. Nihayet asır, asırlara taştı. Ve O

(SAV), çağlar ötesiyle kucaklaştı.   Tarık bin Ziyad’lar, Selahaddin Eyyûbi’ler, Celaleddin Harzemşah’lar, Alparslan’lar, Gazi Osman’lar, Fatih’ler, Selim’ler, Süleyman’lar, Akşemseddin’ler, Güranî’ler, Geylâni’ler, Gazâlî’ler, Mevlâna’lar, Yunus’lar, Uluğ Bey’ler; O’(SAV)’nun sevdasıyla yanıp, sevda yolunda ebedîleştiler. Yol üstündeki bağlardan kopardıkları üzüm salkımlarının yerine altın bağlayan ordunun ilham kaynağı oydu. Fatih’e, İstanbul’u fethettiren, cehdi aşılayan O’ydu (SAV). Adetlerini ve alışkanlıklarını muhafaza etmekte son derece tutucu, son derece fanatik, son derece egoist ve menfaatperest bir toplumdu, atalarından tevarüs ettiklerini amansız bir katılıkta sürdüren, çocuklarını canlı canlı gömerken bile ruhunda küçücük bir rikkat titreşimi meydana gelmeyen insanları gergef gibi işledi ve kısa zamanda vahşetten medeniyete ulaştırıp, Endülüs yoluyla Avrupa’ya muallim eyledi.   Katı kalpli insanlar, O’nunla (SAV) ve getirdikleriyle tanışınca, karıncayı incitmekten dahi çekinir oldular. Geleneklerinden ve putlarından bir sözle koptular. Şahsî çıkarı için başkalarının hukukunu çiğnemekte bir beis görmeyenler, O nura muhatap olduktan sonra yalnız insanların değil, hayvanların hakkını-hukukunu bile gözettiler. Bütün servetlerini Allah yolunda sebil ettiler.   Zengin fakirin, hür kölenin, güçlü zayıfın, erkek kadının, çocuğun himayecisi oldu. Zulmün yerini hak, hukuk, adalet; istibdadın yerini hürriyet, yalanın yerini doğruluk, ahlâksızlığın yerini iffet, menfaatin yerini yardımlaşma aldı. Böylece hayat, mücadeleden ibaret sayılmaktan kurtulup bir muavenet haline geldi. Kadının insandan sayılmadığı bir toplumda kadın hakları doğdu. O kadına nasıl davranılması gerektiğini bütün hayatıyla örnekledi. O(SAV),her devrin insanına hem önder hem de örnek oldu.   Sevgili Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV),kendisinden önceki peygamberler gibi sadece bir kavme veya millete değil, bütün insanlığa peygamber olarak gönderilmiştir. O’nun (SAV) diğer peygamberlerden en farklı yönlerinden birisi budur. Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيراً وَنَذِيراً وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ:   “(Ey Muhammed!) Biz seni bütün insanlara ancak müjdeci ve uyarıcı olarak gönderdik; fakat insanların çoğu bilmezler.” (SEBE SURESİ – 28. AYET)   İnsanlığın her zaman ve mekânda Hz. Peygamber (SAV)’in tebliğ ettiği ilâhî mesaja ve bu mesajın hayata geçirilmiş şekli olan onun sünnetine ihtiyacı vardır.   Doğum yıldönümünde, O’nu (SAV) anarken akla gelmesi gereken ilk şey, O’nun (SAV), Kur’an-ı Kerim’de övülmüş olan yüksek ahlâkıdır:

وَإِنَّكَ
لَعَلى
خُلُقٍ
عَظِيمٍ:
   “(Ey Muhammed) Şüphesiz sen büyük bir ahlak
üzeresin.”   (KALEM SURESİ – 4. AYET)
     O’nu (SAV), Yüce Allah terbiye ettiği için bir insanda bulunması düşünülebilen güzel huyların hepsi O’nda (SAV) toplanmıştı. Ahlâkının güzelliğini O’na (SAV) inanmayanlar bile takdir ediyordu. Kur’an-ı Kerim, Peygamberimiz Hz. Muhammed (SAV)’in inananlar için en güzel örnek olduğunu bildirmekte ve bu hususta şöyle buyurmaktadır:
لَقَدْ كَانَ
لَكُمْ فِي
رَسُولِ
اللَّهِ
أُسْوَةٌحَس&#16
14;نَةٌ لِّمَن
كَانَ
يَرْجُو
اللَّهَ
وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ
وَذَكَرَ
اللَّهَ
كَثِيراً:
     “Andolsun, Allah’ın Resulünde sizin için, Allah’a ve âhiret gününe kavuşmayı umanlar için ve Allah’ı çok ananlar için güzel bir örnek vardır.” (AHZAB SURESİ – 21. AYET)   O’nu (SAV) örnek almak, Kur’an’a uymaktır. Çünkü Hz. Aişe (RA)’nın ifadesiyle O’nun (SAV) ahlâkı Kur’an’dı.   Âlemlere rahmet olarak gönderilen muazzez Peygamberimiz (SAV)’in, doğumunu anarken, yalnız mevlid okumak, ilâhîler söylemek ve kandil simidi dağıtmak yeterli değildir. O (SAV)’nun doğumunu anmaktan asıl maksat, evrensel olan risâletini yüksek ahlâkını, faziletini, adalet ve doğruluğunu hatırlamak ve bunları hayatımızda uygulama azmini tazelemektir. Yüce Allah’ın sevgisine, hoşnutluğuna ve bağışlamasına ermenin yegâne yolu, Peygamberimiz (SAV)’in yolundan gitmektir. Bu konuda Kur’an-ı Kerim şöyle buyurur: قُلْ
إِن كُنتُمْ
تُحِبُّونَ
اللّهَ
فَاتَّبِعُو&#16
06;ِي
يُحْبِبْكُم&#16
15; اللّهُ
وَيَغْفِرْ
لَكُمْ
ذُنُوبَكُمْ

وَاللّهُ
غَفُورٌ
رَّحِيمٌ:
     “(Ey Muhammed!) De ki: Allah’ı seviyorsanız bana uyunuz ki, Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın. Allah son derece bağışlayıcı ve esirgeyicidir.” (ALİ-İMRAN SURESİ – 31. AYET)
     Bu ayette de belirtildiği gibi, Allah’ı hoşnut etmek, O’nun Peygamberi (SAV)’e uymak ve O’nu (SAV) örnek almakla mümkündür.   Bütün okuyucularımızın Mevlid Kandilini tebrik eder, cennet vatanımızın saadetine, necip milletimizin birlik ve beraberliğine ve bütün insanlık için hayırlara vesile olmasını Cenâb-ı Hak’tan niyaz ederim.   KAYNAK : DİYANET AYLIK DERGİ

islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler